

Ρόμπερτ Άρθουρ

Οι Τρεις
Ντετέκτιβ

Η μούμια που ψιθύριζε

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE THREE INVESTIGATORS IN
THE MYSTERY OF THE WHISPERING MUMMY

Από τις Εκδόσεις Random House, Inc., Νέα Υόρκη 1969

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η μούμια που ψιθύριζε**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Robert Arthur

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Pedro Rodríguez

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αθηνά Κακούρη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλτη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μαρία Αθανασοπούλου

© Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG, Stuttgart,
Germany, 1969 2009

With the kind permission of the University of Michigan

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 1989

Δεύτερη έκδοση: Οκτώβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-702-155-7

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2271-8

Τεπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

Ρόμπερτ Άρθουρ

Οι Τρεις
Ντετέκτιβ

Η μούμια που ψιθύριζε

Μετάφραση:
Αθηνά Κακούρη

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Ένα συναρπαστικό γράμμα	11
Η μούμια που ψιθυρίζει	24
Ο Τζούπιτερ προσπαθεί να διαβάσει τη σκέψη	37
Η κατάρα της μούμιας	46
Ξαφνικός κίνδυνος	56
Ένας εκπληκτικός επισκέπτης	72
Ο Θεός-Τσακάλι εμφανίζεται	87
Στη φάκα!	95
Καταπληκτικές ανακαλύψεις	113
Φυλακισμένοι	125
Ο Μπομπ και ο Τζούπιτερ ανησυχούν	136
Τρελή φυγή	144
Οι υπόνοιες του Τζούπιτερ	157

Πληθώρα ερωτηματικών	176
Ο Τζούπιτερ απομένει μοναχός.	187
Αιχμάλωτος και δεσμοφύλακας	196
Καταπληκτικές αποκαλύψεις	205
Επίλογος.	215

Πρόλογος

Αγαπητοί φίλοι του μυστηρίου,

Αν δεν έχετε ακούσει ακόμα για τους Τρεις Ντετέκτιβ, ήρθε η ώρα να τους γνωρίσετε και να απολαύσετε μαζί τους τις απίθανες περιπέτειές τους!

Οι Τρεις Ντετέκτιβ είναι τρία αγόρια, τρεις φίλοι που ειδικεύονται στο να ξεδιαλύνουν αλλόκοτα μυστήρια και παράξενες υποθέσεις. Αλλά ας γνωρίσουμε τον καθένα τους ξεχωριστά: Ο Τζούπιτερ Τζονς, ο εγκέφαλος της ομάδας, λατρεύει το καλό φαΐ και τα δύσκολα αινίγματα. Έχει συνεχώς τη μύτη του χωμένη σ' ένα βιβλίο, διαθέτει μνήμη ελέφαντα και μυαλό ξυράφι. Μόνο στις πολλές και διάφορες δίαιτες που δοκιμάζει τα βρίσκει σκούρα ο Τζουπ, κι οι φίλοι του δε χάνουν ευκαιρία να τον πει-

ράξουν. Ο Πιτ Κρένσοου είναι ψηλός, γεροδεμένος, λατρεύει τη γυμναστική και καμιά φορά δίνει την εντύπωση ότι φοβάται λίγο, λιγουλάκι... Όταν όμως βρεθεί αντιμέτωπος με τον κίνδυνο, τα βγάζει πέρα παλικάρισια. Ο Μπομπ Άντριους, ο πιο μικροκαμωμένος από τους φίλους του, είναι αχτύπητος σε ό,τι έχει να κάνει με αρχεία και έρευνα, και η καρδούλα του πετάει για περιπέτειες. Δουλεύει λίγες ώρες την ημέρα στην τοπική βιβλιοθήκη, πράγμα που πολλές φορές έχει βοηθήσει τους τρεις φίλους να βγάλουν άκρη με γρίφους ακατανόητους και δυσεπίλυτους. Οι Τρεις Ντετέκτιβ συνεργάζονται θαυμάσια και αποτελούν μια δυναμική ομάδα.

Τα αγόρια ζουν στο Ρόκι Μπιτς, μια μικρή πόλη στις ακτές του Ειρηνικού Ωκεανού, κοντά στο Χόλιγουντ. Το στρατηγείο τους είναι ένα τροχόσπιτο, το οποίο έχουν τροποποιήσει κι εξοπλίσει κατάλληλα και διαθέτει ένα μικρό γραφείο, ένα εργαστήριο κι έναν φωτογραφικό σκοτεινό θάλαμο! Κανείς δεν ενοχλεί τους Τρεις Ντετέκτιβ στο στρατηγείο τους, μια και αυτό βρίσκεται... παρκαρισμένο στη «Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς», που ανήκει στους θείους του Τζούπιτερ. Κι όταν οι τρεις φίλοι συγκεντρώνονται εκεί για να λύσουν ένα μυστήριο, οι ιδέες που τους κατεβαίνουν στο μυαλό είναι απίστευτες, πανέξυπνες, μοναδικές, αστείες κι ακόμα ακόμα... Μα όχι, πολλά είπαμε, και ξέρουμε πόσο ανυπομονείτε να διαβάσετε τα κατορθώματα των Τριών Ντετέκτιβ.

Καλή διασκέδαση!

Ένα συναρπαστικό γράμμα

Σώσε με! Σώσε με!» φώναξε μια αλλόκοτη, ψιλή φωνή γεμάτη τρόμο. «Σε παρακαλώ, σώσε με!»

Οι Τρεις Ντετέκτιβ –ο Τζούπιτερ Τζονς, ο Πίτερ Κρένσου και ο Μπομπ Άντριους– άκουσαν τη φωνή, αλλά δεν έδωσαν καμιά σημασία και συνέχισαν να εργάζονται. Μιλούσε η μασκότης, το εκπαιδευμένο πουλί μάινα, ο Μαυρογένης, που τον είχαν αποκτήσει από μια προηγούμενη υπόθεσή τους. Ξεσήκωνε λέξεις και φράσεις με καταπληκτική ευκολία και απολάμβανε να τις δοκιμάζει.

«Τζούπιτερ!» Η κυρία Ματίλντα Τζονς, η θεία του Τζούπιτερ, έριξε μια ματιά στο κλουβί του Μαυρογένη, που κρεμόταν από ένα δοκάρι στη Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς. «Αφήνεις αυτό το πουλί να βλέπει πολλή τηλεόραση! Μιλάει σαν ήρωας αστυνομικής ταινίας!»

«Ναι, θεία Ματίλντα», είπε ο Τζούπιτερ λαχανιάζοντας, καθώς σήκωνε μια παλιά εξώπορτα. «Αυτή πού να τη βάλω;»

«Μαζί με τις άλλες πόρτες», απάντησε η θεία του. «Ε, εσείς, παιδιά! Φτάνει η τεμπελιά! Έχουμε μπόλικη δουλειά και η ώρα περνάει γρήγορα!»

Η ώρα δεν περνούσε τόσο γρήγορα όσο θα ήθελαν οι Τρεις Ντετέκτιβ. Με την κυρία Ματίλντα Τζονς να διευθύνει, είχαν καταπιαστεί να ανακαλύψουν κάτι που θα προτιμούσαν να παραμείνει κρυφό: πόση δουλειά μπορούν να ξεπετάξουν τρία αγόρια μια ζεστή μέρα. Η κυρία Τζονς, μια μεγαλόσωμη γυναίκα, ήταν ο πραγματικός διευθυντής της Μάντρας Ευκαιριών του Τζονς. Ο θείος του Τζούπιτερ, ο Τίτος, πήγαινε απλώς και ψώνιζε και τον περισσότερο καιρό έλειπε σε τέτοια ταξίδια. Σήμερα η θεία Ματίλντα είχε μία από τις συχνές της ημέρες γενικής καθαριότητας. Όταν συνέβαινε αυτό, ο Τζούπιτερ και όποιος φίλος του τύχαινε να είναι εύκαιρος στρατολογούνταν βίαια.

Ενώ τα τρία αγόρια δούλευαν, μεταφέροντας οικοδομικά υλικά και ταχτοποιώντας γενικά, δεν έβλεπαν την ώρα να γυρίσουν πίσω στο Στρατηγείο –κρυμμένο μέσα σ' ένα τροχόσπιτο– για να καταπιαστούν με κανένα καινούργιο μυστήριο. Οι πρόσφατες επιτυχίες τους είχαν τονώσει την αυτοπεποίθησή τους μάλλον υπερβολικά και ένιωθαν ότι μπορούσαν να βασίζονται στις ικανότητές τους για να εξιχνιάζουν μυστήρια.

Όμως, δεν έβλεπαν καμιά πιθανότητα να ξεφύγουν,

μέχρι που ο ταχυδρόμος μπήκε από την κυρίως πύλη, οδηγώντας το μικρό τρίτροχο όχημά του. Έριξε ένα μάτσο γράμματα μέσα στο παλιό σιδερένιο ταχυδρομικό κουτί, που ήταν βιδωμένο έξω από το γραφείο της μάντρας, και συνέχισε τη διανομή του.

«Ω Θεέ μου!» αναφώνησε η Ματίλντα Τζονς. «Ξέχασα τελείως εκείνο το συστημένο γράμμα που ήθελε να ταχυδρομήσει ο θείος σου ο Τίτος, Τζούπιτερ!»

Έψαξε μέσα στην τσέπη της κι έβγαλε έναν ελαφρά τσαλακωμένο φάκελο. Τον ίσιωσε και τον έδωσε στον Τζούπιτερ.

«Τρέχα αμέσως στο ταχυδρομείο και στείλ' το συστημένο, Τζούπιτερ», είπε. «Να και μερικά χρήματα».

«Θα το πάω, θεία Ματίλντα», υποσχέθηκε το εύσωμο αγόρι. «Ο Πιτ και ο Μπομπ θ' αναλάβουν όσο λείπω. Τόση ώρα παραπονιόνταν πως αυτό που τους λείπει είναι κάμποση δουλειά!»

Ενώ ο Μπομπ και ο Πιτ διαμαρτύρονταν αγανακτισμένοι, ο Τζούπιτερ πήδηξε στο ποδήλατό του και έφυγε σαν βολίδα για την πόλη. Η κυρία Τζονς γέλασε.

«Εντάξει, παιδιά», είπε, «είστε ελεύθεροι. Μπορείτε να συνεδριάσετε ή να κατασκευάσετε κάτι ή, τελοσπάντων, να καταπιαστείτε με οτιδήποτε θέλετε, κρυμμένοι εκεί, πίσω από όλα αυτά τα παλιοπράγματα».

Έκανε μια χειρονομία προς τις διάφορες στοίβες από οικοδομικά υλικά, που έκρυβαν το υπαίθριο εργαστήριο του Τζούπιτερ και φυσικά το Στρατηγείο. Έπειτα ξεκίνησε προς το γραφείο της.

«Καλά θα κάνω να πάω να ρίξω μια ματιά στην αλληλογραφία», είπε. «Ίσως υπάρχει κάτι για τον Τζούπιτερ. Τον τελευταίο καιρό, ζητάει δείγματα για ένα σωρό τελείως αλλόκοτα πράγματα».

Χαρούμενα που είχαν ξεφορτωθεί τη βαριά δουλειά, τα αγόρια την ακολούθησαν. Η κυρία Τζονς πήρε την αλληλογραφία και άρχισε να την εξετάζει.

«Μια κάρτα για κάποια δημοπρασία», είπε, «ένας λογαριασμός, η επιταγή για τον παλιό θερμοσίφωνα. Χμ...» Έβαλε ένα γράμμα στη μασχάλη της και συνέχισε: «Άλλος ένας λογαριασμός. Μια κάρτα από την αδερφή μου τη Σούζαν. Μια διαφήμιση για να πάμε να ζήσουμε στη Φλόριντα». Γέλασε. Μετά κοίταξε ένα άλλο γράμμα και, αφού έκανε «Χμ...» άλλη μια φορά, το έβαλε κι αυτό κάτω από τη μασχάλη της.

Συνέχισε να ελέγχει την αλληλογραφία. Υπήρχαν ένα δυο γράμματα για τον Τίτο Τζονς, που πιθανώς θα του ζητούσαν συγκεκριμένα αντικείμενα. Η Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς ήταν πασίγνωστη ως το μοναδικό μέρος όπου μπορούσες να βρεις οτιδήποτε αλλόκοτο, ασυνήθιστο ή δυσεύρετο έπαχνες. Μεταξύ άλλων, ο Τίτος Τζονς πουλούσε και ένα παλιό εκκλησιαστικό όργανο. Καμιά φορά, τα βράδια, του άρεσε να κάθεται στο όργανο και να παίζει κανέναν ύμνο. Ο Χανς και ο Κόνραντ, οι δυο μεγαλόσωμοι Βαυαροί αδελφοί, που έκαναν τις βαριές δουλειές και οδηγούσαν τα δυο φορτηγά των Τζονς, έρχονταν κοντά του και έψελναν σε τόνο μελαγχολικό.

Όταν πια τσέκαρε όλα τα γράμματα, η κυρία Τζονς κούνησε το κεφάλι της.

«Όχι», είπε, «όχι. Δεν υπάρχει τίποτα για τον Τζούπιτερ».

Στράφηκε για να μπει στο γραφείο της, και ύστερα ξαναγύρισε πίσω. Από τη λάμψη στα μάτια της, τ' αγόρια κατάλαβαν πως τους πείραζε.

«Ωστόσο», πρόσθεσε, «υπάρχουν δυο γράμματα, που απευθύνονται στους Τρεις Ντετέκτιβ. Αυτή είναι η καινούργια σας Λέσχη, έτσι δεν είναι;»

Εδώ και λίγο καιρό –καθώς ενδιαφέρονταν όλοι τους να λύνουν προβλήματα και να παίρνουν μέρος σε διαγωνισμούς με αινίγματα– τ' αγόρια είχαν σχηματίσει μια Λέσχη. Ακριβώς χάρη σ' αυτό το ενδιαφέρον είχε λάβει μέρος ο Τζούπιτερ στον διαγωνισμό που είχε οργανώσει η εταιρεία ενοικίασης αυτοκινήτων «Φτήνια-Ταχύτης-Ασφάλεια» και είχε κερδίσει το δικαίωμα να έχει στη διάθεσή του μια παλιά Ρολς Ρόις, μαζί με τον σοφέρ της, για τριάντα μέρες.

Ύστερα απ' αυτό, τ' αγόρια αμέσως σύστησαν μια εταιρεία, τους Τρεις Ντετέκτιβ, για να αναλαμβάνουν κάθε πρόβλημα που θα κατάφερναν να τους αναθέσουν. Η κυρία Τζονς, όμως, που δεν έδινε και μεγάλη σημασία σε οτιδήποτε δεν είχε σχέση με τη δουλειά της, εξακολουθούσε να θεωρεί την επιχείρησή τους Λέσχη. Αυτό, όσο και αν της το εξηγούσαν, δεν της το 'βγαζαν από το μυαλό, κι έτσι τ' αγόρια εγκατέλειψαν την προσπάθεια.

Τώρα, με συγκρατημένη έξαψη, ο Πιτ πήρε τα γράμ-

ματα που του έδινε. Η κυρία Τζονς πήγε στο γραφείο της Μάντρας. Τα δυο παιδιά έτρεξαν κατευθείαν στο Στρατηγείο.

«Δε θα κοιτάξουμε καν από πού είναι τα γράμματα παρά μόνο όταν μπούμε στο Στρατηγείο», είπε ο Πιτ. «Ίσως να είναι κάποια κρατική υπόθεση!»

«Σωστά», συμφώνησε ο Μπομπ. «Τώρα μπορώ επιτέλους να χρησιμοποιήσω το ντοσιέ για την αλληλογραφία μας. Το είχα ήδη έτοιμο, αλλά μέχρι στιγμής δεν είχαμε καθόλου επιστολές».

Πέρασαν επιδέξια ανάμεσα από στοίβες παλιοπραγματα, μέχρι που έφτασαν στο εργαστήριο του Τζούπιτερ. Ήταν εφοδιασμένο με μια διατρητική μηχανή, έναν τώρνο, ένα ηλεκτρικό πριόνι, ένα μικρό τυπογραφικό πιεστήριο και άλλα χρήσιμα εργαλεία. Όλα αυτά τα πράγματα είχαν έρθει στη μάντρα ως άχρηστα υλικά, και ο Τζούπιτερ μαζί με τους άλλους τα είχαν διορθώσει, για να μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν.

Ένας ψηλός, ξύλινος φράχτης περιέβαλλε τη μάντρα, και μια στέγη, γύρω στα δυο μέτρα φαρδιά, από τη μέσα πλευρά δεν προστάτευε μοναχά τις καλύτερες πραμάτειες αλλά και το εργαστήριο. Υπήρχαν μεγάλα πλαστικά καλύμματα, που τους ήταν χρήσιμα τις λίγες μέρες που έβρεχε.

Ένα μεγάλο κομμάτι γαλβανισμένου σωλήνα έμοιαζε να φράζει την είσοδο πίσω από το εργαστήριο. Ωστόσο, όταν τα παιδιά μετακινούσαν ένα κομμάτι παλιάς σιδεριάς, που ήταν κρυμμένη δίπλα στο πιεστήριο, το

στόμιο του σωλήνα άνοιγε. Τ' αγόρια τώρα τρύπωσαν μέσα. Ξανάβαλαν τη σιδεριά στη θέση της και ύστερα, στα τέσσερα, προχώρησαν κάπου δυο μέτρα. Ο σωλήνας, αφού εξαφανιζόταν μισός κάτω από τη γη και μισός κάτω από κάτι σιδερόβεργες φαινομενικά άχρηστες, άνοιγε στην άλλη του άκρη ακριβώς κάτω από το κρυμμένο τροχόσπιτο που τα παιδιά είχαν μετατρέψει σε Στρατηγείο. Όταν ο κύριος Τζονς είδε ότι δεν μπορούσε να πουλήσει το παλιό τροχόσπιτο, είπε στον Τζούπιτερ και στους φίλους του ότι μπορούσαν να το χρησιμοποιήσουν.

Μια καταπακτή άνοιγε προς τα κάτω. Ξετρύπωσαν από μέσα και βρέθηκαν σ' ένα μικρό γραφείο, εξοπλισμένο μ' ένα τραπέζι που είχε μισοκαεί σε μια πυρκαγιά, κάμποσες καρέκλες, μια γραφομηχανή, ένα ντουλάπι-αρχείο και ένα τηλέφωνο. Πάνω στο γραφείο υπήρχε ένα παλιομοδίτικο ραδιόφωνο. Ο Τζούπιτερ είχε συνδέσει το μικρόφωνό του με το τηλέφωνο, για να μπορούν τα παιδιά να παρακολουθούν κάθε συνδιάλεξη. Το υπόλοιπο τροχόσπιτο το είχαν μετατρέψει σ' έναν μικροσκοπικό σκοτεινό θάλαμο, ένα εργαστήριο κι ένα μπάνιο.

Επειδή μέσα ήταν σκοτεινά –το τροχόσπιτο το έκλειναν ολόγυρα σωροί από παλιοπράγματα– ο Πιτ άναψε το φως που κρεμόταν πάνω από το τραπέζι. Έπειτα τα παιδιά έπιασαν από μια καρέκλα και κοίταξαν τα γράμματα.

«Ε!» φώναξε με έκθαψη ο Πιτ. «Αυτό είναι από το γραφείο του Άλφρεντ Χίτσκοκ! Ας το ανοίξουμε πρώτο!»

Το πρόσωπο του Μπομπ είχε φουντώσει. Ώστε τους έγραφε ο Άλφρεντ Χίτσκοκ! Σίγουρα θα ήταν για κάποια έρευνα, γιατί ο μεγάλος σκηνοθέτης τούς είχε υποσχεθεί πως, αν έπεφτε στην αντίληψή του κανένα μυστήριο, που φαινόταν να χρειάζεται το ταλέντο τους, θα τους ειδοποιούσε.

«Ας τ' αφήσουμε αυτό για το τέλος», είπε ο Μπομπ. «Πιθανότατα είναι το πιο ενδιαφέρον. Και δε νομίζεις ότι θα 'πρεπε να περιμένουμε τον Τζουπ προτού ανοίξουμε τα γράμματα;»

«Να τον περιμένουμε; Δεν είδες πώς προσπάθησε να μας τη φέρει τώρα μόλις;» έκανε αγανακτισμένος ο Πιτ. «Και πώς προσπάθησε να βάλει την κυρία Τζονς να μας τρελάνει στη δουλειά; Εξάλλου, εσύ είσαι υπεύθυνος του Αρχείου και των Ερευνών, πράγμα που σίγουρα περιλαμβάνει και το ταχυδρομείο, έτσι δεν είναι;»

Το επιχείρημα αυτό αρκούσε για τον Μπομπ. Άρχισε να ανοίγει το λιγότερο σημαντικό γράμμα. Καθώς, όμως, περνούσε μέσα τον χαρτοκόπτη του, παρατήρησε κάμποσα πράγματα στον φάκελο και του ήρθε μια ιδέα.

«Προτού διαβάσουμε αυτό το γράμμα», είπε, «ας δούμε τι θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε λογικά. Ο Τζουπ λέει πως πρέπει σε κάθε ευκαιρία να εξασκούμε τις ικανότητές μας να κάνουμε επαγωγικούς συλλογισμούς».

«Μα τι νόημα να βγάλεις από ένα γράμμα, χωρίς καν να το διαβάσεις;» ρώτησε γεμάτος αμφιβολία ο Πιτ. Όμως, ο Μπομπ, μελετούσε ήδη τον φάκελο. Είχε χρώμα μοβ ανοιχτό. Τον μύρισε: είχε ένα ελαφρύ άρωμα βιο-

λέτας. Μετά κοίταξε το διπλωμένο φύλλο του χαρτιού μέσα. Και αυτό επίσης είχε το χρώμα και το άρωμα της βιολέτας. Το χαρτί αριστερά επάνω είχε ανάγλυφη μια παράσταση με δυο γατάκια που έπαιζαν.

«Μμμ», έκανε ο Μπομπ και έβαλε τα δάχτυλά του στο μέτωπό του, σαν να σκεφτόταν έντονα. «Ναι, τώρα καταλαβαίνω. Το γράμμα αυτό το έχει γράψει μια κυρία – ω, περίπου πενήντα χρόνων, φαντάζομαι. Είναι μικροκαμωμένη και παχουλή, και βάφει τα μαλλιά της, και πιθανότατα είναι φλύαρη. Επίσης τρελαίνεται για γάτες. Είναι καλόκαρδη αλλά λίγο απρόσεκτη καμιά φορά. Συνήθως είναι εύθυμη, αλλά όταν έγραψε αυτό το γράμμα την είχε αναστατώσει κάτι».

Τα μάτια του Πιτ γούρλωσαν.

«Αμάν!» είπε. «Όλα αυτά τα συμπέρανες από τον φάκελο και το χαρτί, χωρίς καν να διαβάσεις το γράμμα;»

«Βεβαίως», αποκρίθηκε ο Μπομπ. «Ξέχασα να προσθέσω ότι η κυρία αυτή έχει και κάμποσα χρήματα, και πιθανότατα συμμετέχει σε φιλανθρωπικά έργα».

Ο Πιτ πήρε τον φάκελο και το γράμμα και τα περιεργάστηκε βλοσυρός. Σε λίγο, όμως, η κατανόηση φώτισε το πρόσωπό του.

«Αυτά τα γατάκια στη ζωγραφιά μάς δείχνουν ότι πιθανότατα αγαπάει τις γάτες», είπε. «Το γεγονός ότι έβαλε το γραμματόσημο στραβά και το έσκισε λιγάκι, καθώς το ξεκολλούσε απ' τ' άλλα γραμματόσημα, υποδηλώνει ότι είναι λιγάκι απρόσεκτη. Το γράμμα της αρχίζει με τις γραμμές να προχωρούν προς τα πάνω στο

χαρτί, πράγμα που συχνά δείχνει άνθρωπο αισιόδοξο. Στο τέλος του γράμματος, όμως, οι γραμμές αρχίζουν να γέρνουν προς τα κάτω, πράγμα που δείχνει ότι κάτι την τάραζε και τη στενοχωρούσε πολύ».

«Αυτό είναι», είπε ο Μπομπ. «Τα συμπεράσματα βγαίνουν εύκολα όταν αρχίζεις να σκέφτεσαι σωστά».

«Και όταν έχεις τον Τζούπιτερ να σου κάνει μερικά μαθήματα», πρόσθεσε ο Πιτ. «Αλλά αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι πώς μπορείς να μαντέψεις την ηλικία και το μπόι της και ότι μιλάει πολύ και ότι έχει χρήματα και βοηθάει φιλανθρωπικά έργα και βάφει τα μαλλιά της. Ούτε ο Σέρλοκ Χολμς να ήσουν δε θα μπορούσες να ξέρεις τόσο πολλά!»

«Να σου πω», του είπε χαμογελώντας ο Μπομπ. «Η διεύθυνση αποστολέα είναι σε μια περιοχή της Σάντα Μόνικα όπου τα σπίτια είναι πανάκριβα. Οι γυναίκες που ζουν εκεί συνήθως είναι πλούσιες, και είναι δραστήριες σε φιλανθρωπικές οργανώσεις, επειδή, όπως λέει η μαμά μου, δεν έχουν αρκετή δουλειά στο σπίτι, για να τις απασχολεί».

«Εντάξει», έκανε ο Πιτ. «Τώρα πες μου για την ηλικία και το μπόι της και πως μιλάει πολύ και βάφει τα μαλλιά της».

«Να σου πω», απάντησε ο Μπομπ. «Χρησιμοποιεί χαρτί με το χρώμα και το άρωμα της βιολέτας και μελάνι πράσινο. Κάτι τέτοια πράγματα αρέσουν συνήθως στις γυναίκες κάποιας ηλικίας. Αλλά, για να σου πω την αλήθεια, έχω μια θεία Χίλντα που προτιμά ακριβώς αυ-

τό το είδος του χαρτιού. Είναι πενήντα χρόνων, μικροκαμωμένη, φλύαρη και βάφει τα μαλλιά της, και γι' αυτό είπα πως αυτή» –κοίταξε το χαρτί για να δει τ' όνομα της υπογραφής– «αυτή η κυρία Μπάμφρεϊ είναι πιθανότατα τέτοιος άνθρωπος».

Ο Πιτ γέλασε.

«Καλά τα κατάφερες, μολονότι αυτό το τελευταίο ήταν απλή εικασία», σχολίασε. «Ας δούμε τώρα τι λέει». Εξέτασε γρήγορα το γράμμα.

«Αγαπητοί Τρεις Ντετέκτιβ», άρχισε να διαβάζει ο Πιτ. «Η πολύ καλή μου φίλη, η δεσποινίς Βάγκονερ, στο Χόλιγουντ, μου είπε πως της βρήκατε τον χαμένο της παπαγάλο, τον Αρπαγκόν...»

Σ' αυτό το σημείο, ο Μπομπ τράβηξε επιδέξια το γράμμα από τα δάχτυλα του Πιτ. Προφανώς η κυρία Μπάμφρεϊ είχε ακούσει για την προηγούμενη συναρπαστική υπόθεση, «Το μυστήριο του τραυλού παπαγάλου».

«Εγώ είμαι υπεύθυνος του αρχείου», θύμισε ο Μπομπ στον Πιτ. Έχοντας ένα ορθοπεδικό μηχανήμα στο πόδι του, ύστερα από μια κατρακύλα που πήρε σε έναν κοντινό λόφο όταν ήταν μικρός, ο Μπομπ δεν ήταν εύκολο να συμμετέχει στις δραστηριότητες της παρέας που απαιτούσαν κάπως μεγαλύτερη δράση. Γι' αυτό, τα δικά του καθήκοντα ήταν να κρατάει το αρχείο, να κάνει τις έρευνες και να σημειώνει λεπτομερώς όλες τους τις υποθέσεις. «Τα γράμματα», πρόσθεσε ο Μπομπ, «είναι στον δικό μου τομέα, τουλάχιστον όταν δεν είναι εδώ ο Τζουπ. Έτσι, αυτό θα το διαβάσω εγώ».

Ο Πιτ μουρμούρισε κάτι, αλλά υποχώρησε. Ο Μπομπ βολεύτηκε στην καρέκλα του και διάβασε γρήγορα τη χειρόγραφη επιστολή. Τα γεγονότα ήταν πολύ απλά. Η κυρία Μπάμφρεϊ είχε μια γάτα Αβησσυνίας, που την έλεγε Σφίγγα, και την αγαπούσε μ' όλη της την καρδιά. Η Σφίγγα είχε εξαφανιστεί μια βδομάδα τώρα. Η αστυνομία δεν μπορούσε να βρει τη γάτα, και η κυρία Μπάμφρεϊ είχε βάλει αγγελία στις τοπικές εφημερίδες, αλλά δίχως αποτέλεσμα. Τώρα οι Τρεις Ντετέκτιβ, που είχαν κάνει τόσο τέλεια δουλειά και είχαν βρει τον παπαγάλο της φίλης της, της δεσποινίδας Βάγκονερ, θα ήθελαν να τη βοηθήσουν να βρει κι εκείνη την αγαπημένη της γάτα; Θα τους ήταν βαθύτατα υποχρεωμένη. Και από κάτω υπέγραφε: «Ειλικρινέστατα δική σας, κυρία Μίλντρεντ Μπάμφρεϊ».

«Μια γάτα που χάθηκε», έκανε σκεφτικά ο Πιτ. «Καλά, τι να γίνει, υπόθεση είναι κι αυτή. Μου φαίνεται μάλιστα μια ήσυχη, όμορφη υπόθεση, που δε θα κουράσει τα νεύρα μας. Θα της τηλεφωνήσω, για να της πω πως θα την αναλάβουμε».

«Περίμενε», τον σταμάτησε ο Μπομπ, καθώς ο Πιτ άπλωνε το χέρι να πάρει το τηλέφωνο. «Ας δούμε τι γράφει ο κύριος Χίτσκοκ».

«Σωστά», συμφώνησε ο Πιτ. Ο Μπομπ ήδη έσκιζε με τον χαρτοκόπτη του τον μακρύ φάκελο. Έβγαλε από μέσα ένα φύλλο χαρτί που φαινόταν ακριβό και είχε το όνομα του Άλφρεντ Χίτσκοκ τυπωμένο ανάγλυφα στην κορυφή, και άρχισε να το διαβάζει δυνατά.

Αλλά μετά την πρώτη φράση σταμάτησε να διαβάζει δυνατά καθώς το βλέμμα του έτρεχε, καταβροχθίζοντας τα στοιχεία που περιείχε το γράμμα. Όταν τελείωσε, κοίταξε τον Πιτ έκπληκτος.

«Πω, πω!» αναφώνησε. «Διάβασέ το! Αν σου το πω εγώ, δε θα με πιστέψεις. Θα πεις πως τα φαντάζομαι!»

Γεμάτος περιέργεια, ο Πιτ πήρε το γράμμα και άρχισε να διαβάζει. Όταν τελείωσε, γύρισε το βλέμμα του στον Μπομπ, με γουρλωμένα μάτια.

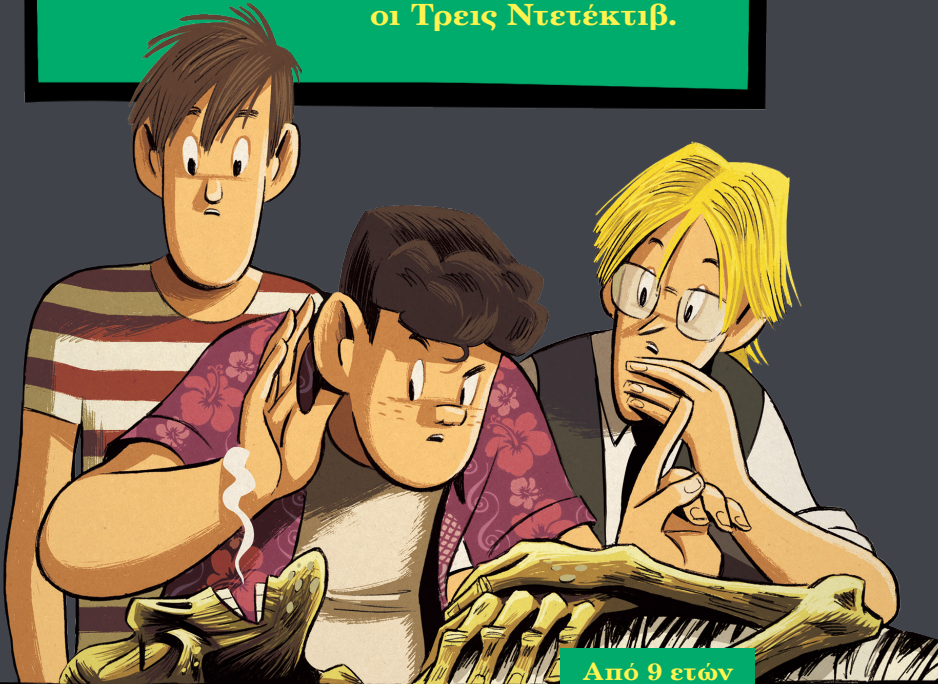
«Αμάν!» ψιθύρισε. Και μετά έκανε μια ερώτηση, που οποιοσδήποτε δεν είχε διαβάσει το γράμμα θα την έβρισκε μάλλον ασυνήθιστη: «Πώς είναι δυνατόν μια μούμια τριών χιλιάδων ετών να ψιθυρίζει;»

Οι Τρεις Ντετέκτιβ

Μια μούμια αιγυπτιακή είναι πράγμα σπάνιο, αλλά πολύ πιο σπάνιο είναι μια μούμια που ψιθυρίζει, και μάλιστα μόνο σε ορισμένους ανθρώπους και σε γλώσσα ακατάληπτη. Οι Τρεις Ντετέκτιβ μπλέκουν με μετεμψυχωμένα ζώα, σοφούς γλωσσολόγους, εγγαστρίμυθους υπηρέτες, αδίστακτους κακοποιούς, καθώς και με τη μοχθηρία του αιώνιου εχθρού τους, του Νόρις του Αχαμνού.

**Διαβάστε και τα άλλα βιβλία
με τα μυστήρια που διαλευκαίνουν
οι Τρεις Ντετέκτιβ.**

Από 9 ετών

ISBN: 978-960-702-155-7

9 789607 021557

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗ: 01292

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr